

Su schwätze mer

„Kids“

Schang, dä wor die Daach
am schenne:

„Liß guck her, häi stieht en
Witz,
klaine Schängel doht me nenne
neuerdings nur „Kids“.

Schwazz of weiß stieht häi
geschriwwe:

Lesestoff fier „Kids“ - on mie !
Gell, mir säin zoreck gebliwwe,
fier die Jugend domm wie
Strieh !

Nää - mir säin geweß kain
Domme !

„Kids“ erklärt os stolz dat Liß,
es der englisch Sproch ent-
nomme,
nur - et paßt net en ons Schniß.

Weil mir geer ons Mondart
pfläje,
jederzäit en Wort on Lied,
hamma emmer wat dogäje,
wenn e Wörtche onner gieht.

Mir dohn ons Platt erhalle
fier Kenner on Kendeskend !
Wat net paßt, lohße mir falle,
mache och met „Kids“ kai
Wend.

Mondart, die hat eiene Ge-
setze
net nur häi en Kowelenz,
weltwäit dohn se Mensche
schwätze !

„Kids“ säin London's „Pänz“.

Katharina Schaaf

7. 2. 1993 Kath. Hlopf